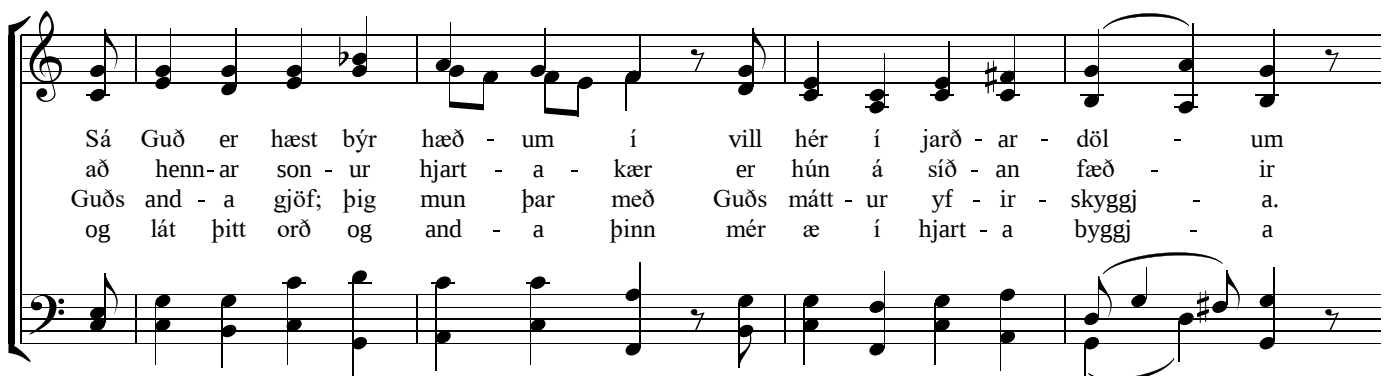

103

Nú gleðifregn oss flutt er ný

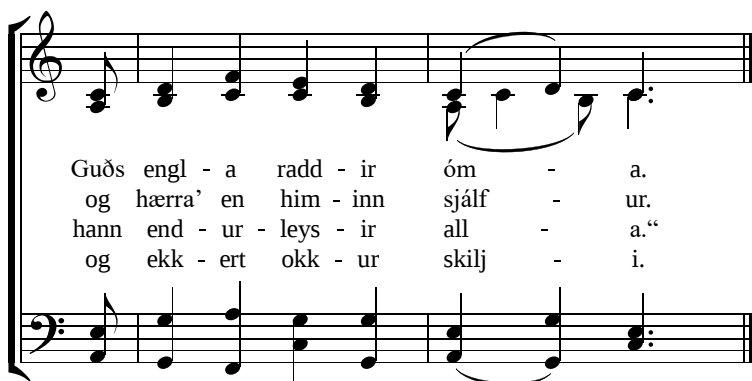
1. Nú gleð - i - fregn oss flutt er ný úr fögr - um him - in - sól - um:
 2. Ein kyrr - lát mæ - þá kveðj - u fær sem kæt - ir bæði' og hræð - ir,
 3. Við mey þá eng - ill mæl - a réð: „Þú munt af himn - um þiggj - a
 4. Lát kraft þinn, Jes - ú, Jes - ú minn, mig jafn - an yf - ir - skyggj - a

Sá Guð er hæst býr hæð - um í vill hér í jarð - ar - döl - um
 að henn - ar son - ur hjart - a - kær er hún á síð - an fæð - ir
 Guðs and - a gjöf; þig mun þar með Guðs mátt - ur yf - ir - skyggj - a.
 og lát þitt orð og and - a þinn mér æ í hjart - a byggj - a

oss bú - a hjá; um bless - un þá og birt - a leynd - ar - dóm - a
 það veld - i fær er vold - ugt nær um víð - ar heims - ins álf - ur
 Og lífs þíns von, þinn ljúf - a son, þú lausn - ar - a skalt kall - a,
 svo ég sé þinn og þú sért minn og þinn æ minn sé vilj - i

Guðs engl - a radd - ir óm - a.
 og hærra' en him - inn sjálf - ur.
 hann end - ur - leys - ir all - a.
 og ekk - ert okk - ur skilj - i.

5. Þitt himnaríki' í hjarta mér
 þinn helgur andi búi
 svo hafni' eg því sem holdlegt er
 en hjarta til þín snúi
 uns englum jafn þitt Jesúafn
 fæ ég með þeim að róma
 hjá þér í lífsins ljóma.